

AKCESYJA (2) *sb f*

Nagłosowe a jasne, końcowe prawdopodobnie pochylone; e jasne.

sg N akcesyjã (1). ◇ pl G akcesyj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: akces.

Powiększenie, przybytek, przyrost [accessio – szczęście, fortuna, pomnożenie Mącz 43d; przydatek, nadmiar, przyczynek – accessio Cn] (2) : więcy by ta accessia inuidiey iemu odmowiła nizliby Krolowi (choc tak skarb rachue vbogo docbody) vbyło intraty. ActReg 129; w braniu zamków pod nim: w rekuperowaniu od niego ziemie Inflanckiey: w przyczynieniu niemálych ácefyy do Państw Rzeczypo. SarnStat 1051.

Synonimy: pomnożenie, przyczynek, przydatek.

DM